

ГЛАВА 13.

1. И прѣдъ празникъ-тъ на пасхъ-тѣ, като знаеше Іисусъ че дойде часъ-тъ му, да прѣмине отъ тойзи свѣтъ къмъ Отца, както бѣ възлюбилъ свои-тѣ, които бѣхъ на свѣтъ-тъ, до край ги възлюби.

2. И на вечеряніе-то (когато вече дѣволъ-тъ бѣше вложилъ въ сѣрдце-то на Іудъ Симонова Искаріотскаго, да го прѣдаде),

3. Понеже знаеше Іисусъ че Отецъ му е далъ всичко на рѣцѣ-тъ, и че отъ Бога е излѣзълъ и при Бога отива,

4. Става отъ вечерѣ-тѣ и слага си дрехы-тѣ, и зѣ прѣстилка, та ся прѣпаса.

5. Послѣ налѣ водъ въ омывалницѣ-тѣ, и наченъ да омыва нозѣ-тѣ на ученицы-тѣ, и да *гы* отрыва съ прѣстилка-тѣ съ коіжто бѣ прѣпасанъ.

6. И тѣй идува при Симона Петра; а той му казува: Господи, ты ли ще ми омыешь нозѣ-тѣ?

7. Отговори Іисусъ и рече му: Това което азъ правѣхъ, ты сега не знаешь, но испослѣ ще разумѣешь.

8. Казува му Петръ: Нѣма да омыешь ты мои-тѣ нозѣ до вѣка. Отговори му Іисусъ: Ако тя не омыѣхъ, нѣмашъ дѣлъ съ мене.

9. Казува му Симонъ Петръ: Господи, не само нозѣ-тѣ ми, но и рѣцѣ-тѣ и главѣ-тѣ:

10. Казува му Іисусъ: Омытый-тъ нѣма потребъ освѣнь нозѣ-тѣ *си* да омые, но е всичкый чистъ; и вы сте чисти, но не всинца.

11. Защото знаеше прѣдатель-тъ си; за това рече: Не сте всинца вы чисти.

12. А като омы нозѣ-тѣ имъ, и си зѣ дрехы-тѣ, сѣднѣ пакъ, и рече имъ: Знаете ли що ви сторихъ?

13. Вы мя выкате Учитель и Господь; и добръ казувате, защото съмь.

14. И тѣй азъ, Господь и Учитель, ако ви омыхъ нозѣ-тѣ, *то* и вы сте длѣжни единъ другому нозѣ-тѣ да омывате.